

Arrest

nr. 191 774 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 22 mei 2016 België is binnengekomen, diende op 24 mei 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 maart 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 maart 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 24/05/2016

Overdracht CGVS: 14/06/2016

U werd op 5 januari 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 09.03 uur tot 12.51 uur. Uw advocaat, meester X, loco meester X, was vanaf 09.14 uur aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Jidle-clan (<Hawiye) te behoren. U werd geboren in Bulohawo. Toen u vier jaar was, verhuisde u met uw familie naar Luuq. U hielp soms uw ouders mee op de landbouwgronden. Uw broer O.M.H. is spoorloos sinds vijf jaar. Hij verdween tijdens een conflict tussen Reer Hassan en Reer Ahmed van de Marehancan in Luuq (wijk Hillac). U zocht sinds 2013 een job. Sinds 2014, werkte u overdag in het restaurant van H.A.R. als opruimer en afwasser. U werkte er samen met twee anderen: A.M. en D. Toen u op de ochtend van 25 april 2017 op weg was naar uw werk, werd u tegengehouden door twee strijders van Al-Shabaab. Ze vroegen u om samen te werken met hen. U zou klanten van het restaurant waar u werkte, moeten bespioneren. U weigerde. De mannen arresteerden u meteen en namen u mee met hun auto. U werd opgesloten in Luuq. U zat gedurende twee dagen vast. U moest gedurende al die tijd een blinddoek dragen, behalve tijdens gebedstijd. U werd er herhaaldelijk fysiek mishandeld. De leden van Al-Shabaab vertelden u dat u ter dood veroordeeld was. U kon ontsnappen op een regenachtige dag tijdens gebedstijd. Tijdens het wegllopen kwam u een man tegen. Hij nam u mee met zijn auto tot Doolow. Vandaaruit reisde u verder via Ethiopië. Daar nam u een vliegtuig via een onbekend land naar België. U kwam op 22 mei 2016 aan in België en vroeg twee dagen later asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uw verklaring dat u uit Luuq (Gedo) - waar u vanaf uw vierde levensjaar tot uw vertrek zou hebben verbleven - afkomstig zou zijn, is niet geloofwaardig, gelet op uw ondermaatse kennis van de sociopolitieke situatie van – en ingrijpende gebeurtenissen zoals gevechten in de stad Luuq. Er werd u gevraagd wie er aan de macht was in Luuq op het moment dat u vertrok. U verklaarde dat “het bestuur van Jubbaland” aan de macht was. U wist niet precies sinds wanneer ze aan de macht waren, maar u gokte 2015. Toen u gevraagd werd wie daarvoor de macht had, gaf u aan het niet te weten.(gehoorverslag, p11)

Later verklaarde u dat vóór het bestuur van Jubbaland, Al-Shabaab aan de macht was in Luuq en dit sinds 2008. Toen u gevraagd werd wie daarvoor de macht had, gaf u weer aan het niet te weten. U gaf aan dat Al-Shabaab vrijwillig vertrok en Jubbaland zo overnam. U kon zich geen gevechten herinneren

in de tijd dat de administratie van Jubbaland aan de macht was, noch toen Al-Shabaab aan de macht was. (gehoorverslag, p11) Echter, volgens verschillende bronnen, zijn er vele gevechten gekend in Luuq. Zo was er in oktober 2015 – u was toen 29 jaar oud - een hevig gevecht in Luuq tussen Somalische en Ethiopische troepen enerzijds en Al-Shabaab anderzijds, waarbij vele strijders omkwamen tijdens hevige schietpartijen. (zie administratief dossier) Ook in februari 2012 vochten deze troepen met elkaar, waarbij Al-Shabaab verschillende basissen van de tegenstander aanviel, in de buitenwijken van Luuq als ook in de binnenstad, gepaard met hevige vuurgevechten. Burgers mochten zich op dat moment niet verplaatsen en alle transport werd stilgezet. Gezien de impact op 'uw' stad Luuq, is het onaannemelijk dat u hier niets van gemerkt zou hebben. Ook in juni 2011, vochten Al-Shabaab en Somalische troepen in Luuq. (zie administratief dossier) U herinnerde zich wel Ethiopische troepen in Luuq. U herinnerde zich dat ze "binnenkwamen" in 2009. U wist niet of Al-Shabaab weg is gegaan bij de komst van de Ethiopische troepen in 2009. (gehoorverslag, p12) Volgens de beschikbare informatie blijkt dat Ethiopische troepen Luuq innamen in 2011; en ook in 2012 voerden ze een offensief uit in de stad. (zie administratief dossier) Hier vertelde u niets over. U verklaarde geen andere troepen te hebben gezien, buiten Jubbaland, de Ethiopische troepen en het Somalische leger. (gehoorverslag, p12) Toch zijn er andere troepen in uw stad aanwezig geweest (zoals Ahlu-Sunna Wal Jama'a (ASWJ) en Hizbul-Islam: zie verder). Als er werd gevraagd naar leiders van Al-Shabaab in uw regio, noemde u Ahmed Yasin. (gehoorverslag, p12) Deze werd niet teruggevonden in de informatie waar het CGVS over beschikt. U kende geen andere leiders van Al-Shabaab. Er werd gevraagd of u ASWJ kende. U verklaarde dat u daar over heeft "gehoord". U gaf na lang nadenken de naam van de leider: Mohamed Hussein Al Qadi. U verklaarde echter dat ASWJ nooit aan de macht waren in Luuq. Er werd gevraagd of u Qoryoole kende, u antwoordde ontkennend. (gehoorverslag, p13) Qoryoole was - volgens beschikbare informatie - de voorzitter van ASWJ tot 2011 toen hij vermoord werd door Al-Shabaab toen zijn konvooi van Luuq naar Garbaharey reed. (zie administratief dossier) Nog volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had ASWJ enkele dagen de macht in Luuq in 2009 - u was toen 23 jaar oud. Bovendien blijkt uit informatie dat winkels en markten gesloten bleven uit angst voor oploeiende gevechten en dat vele burgers de stad ontvluchten, wat een indruk op u nagelaten zou moeten hebben. Ook in maart (na een kort gevecht) en juli 2011 nam ASWJ samen met andere troepen de macht over Luuq. Ook in 2011, probeerden ASWJ de door Al-Shabaab geblokkeerde wegen in Luuq vrij te maken. In datzelfde jaar nam ASWJ met Somalische troepen opnieuw uw stad in. Hun aantal strijders in Gedo werd toen geschat op 700. In 2012 hadden Somalische troepen, samen met Ethiopische troepen en ASWJ de controle over het hele district, inclusief de stad Luuq. In datzelfde jaar liepen een twintigtal Al-Shabaab-strijders over naar ASWJ. (zie administratief dossier) Dat u als inwoner van Luuq, die nooit de stad verliet, van al deze gebeurtenissen niets zou hebben gemerkt is onaannemelijk. Zelfs na deze gebeurtenissen, in 2014, waren er nog gevechten dichtbij Luuq met ASWJ en waren er in 2016 nog restanten van ASWJ geconcentreerd rond Luuq, wat wijst op een meer recentere aanwezigheid van ASWJ in uw regio. (zie administratief dossier) Over Hizbul-Islam, verklaarde u niets te weten en vertelde u dat u er enkel van had gehoord. (gehoorverslag, p13) In 2009, namen ASWJ de macht over van Hizbul-Islam, die daar toen de macht hadden. Na enkele dagen nam Hizbul-Islam terug de macht over Luuq. Niet veel later riep Hizbul-Islam zich uit als machthebbers van de Gedo-regio. Gedurende de hele periode vanaf 2009 tot en met 2011 heeft Hizbul-Islam samen met Somalische troepen gestreden tegen Al-Shabaab in uw stad. Ook in het jaar 2010 hadden ze effectief de macht in Luuq. Op 18 december 2010 sprak Hizbul-Islam zijn loyaliteit uit tegenover Al-Shabaab in uw stad. (zie administratief dossier) Gezien al deze gebeurtenissen waarbij Hizbul-Islam betrokken was in uw stad (en in het algemeen over heel Gedo) en de duur van de periode dat ze de macht hadden, is het niet mogelijk dat u niet meer over hen kon vertellen als u altijd in Luuq zou hebben gewoond. Wanneer de dossierbehandelaar u om een verklaring vroeg waarom u zo weinig kon vertellen over groeperingen die wel aanwezig zijn geweest in Luuq, verklaarde u dat u jong was en dat u daardoor niet alles kon herinneren. Uw "jonge leeftijd" is geen aannemelijke uitleg voor uw onwetendheid over al de voorgaande elementen. De gevraagde groeperingen en gebeurtenissen waren aanwezig en vonden immers plaats tussen 2008 en uw vertrek in 2016 – toen was u tussen 22 en 30 jaar oud. Rekening houdend met uw profiel (een werknemer die sinds 2014 in een restaurant in Luuq werkt en die vanaf zijn vierde levensjaar tot zijn vertrek in 2016 in de stad zou hebben verbleven), maakt dat uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid en het bestuur van verschillende groeperingen en machthebbers in Luuq en de verschillende ernstige incidenten in de stad en omgeving des te frappanter zijn. Bovenstaande vage kennis en talrijke onwetendheden, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Luuq en bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen die zich daar afgespeeld zouden hebben.

In het kader van uw asielaanvraag legde u een medisch getuigschrift voor (dd 16 september 2016) opgesteld door Dr. D.R. De arts verklaarde in het medisch getuigschrift verschillende littekens op uw lichaam vast te hebben gesteld. Volgens ditzelfde attest verklaarde uzelf aan de dokter dat deze littekens veroorzaakt zijn door foltering. Het medisch attest toont hoogstens dat u littekens op uw lichaam hebt, maar kan geen uitspraak doen over de oorzaak van de wonden, aangezien dit louter op basis van uw verklaringen geattesteerd werd. Er dient te worden vastgesteld dat het door u voorgelegde document niet kan aantonen dat u uit Luuq afkomstig bent, laat staan dat u er problemen ondervond. Bijgevolg kan het uw ongeloofwaardige herkomst uit Luuq en de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. U legde geen identiteitsdocument voor die uw Somalische nationaliteit zou kunnen bevestigen, noch documenten waaruit uw reisweg moet blijken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Luuq gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Luuq heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd eveneens in de loop van het gehoor (gehoorverslag, p13) geconfronteerd met de vaststelling dat u erg onwetend bent betreffende de groepen die de macht hadden in Luuq en betreffende de talrijke gevechten die er in Luuq en omgeving plaatsvonden. (gehoorverslag, p13) U verklaarde toen enkel dat u jong was en het u niet goed kon herinneren. "Ik zeg alleen dat wat ik kan vertellen, niet meer en niet minder." (gehoorverslag, p13) Dit is geen verklaring voor uw ondermaatse kennis van uw beweerde regio van herkomst.

Bij aanvang van het gehoor werd u er nochtans op gewezen dat het voor de juiste beoordeling van uw asielaanvraag zeer belangrijk is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel

belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.(gehoorverslag, p2)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een theoretische uiteenzetting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction.

Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile.³"

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Het enige - maar dan ook het enige - argument dat verwerende partij aanhaalt om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken is haar socio-politieke kennis:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig in haar motivering. Zij legt het volledige gehoor van verzoekende partij naast zich neer en focust zich enkel en alleen op 1 aspect, zijnde de politieke kennis van verzoekende partij.

Verzoekende partij - die nooit scholing genoot en moest zien te overleven in erbarmelijke omstandigheden, hongersnood, droogtes, overstromingen, verdwijning van haar broer, Al Shabab regime,... - kan niet verwacht worden volledig op de hoogte te zijn van de socio- politieke gebeurtenissen in haar regio. Het is natuurlijk erg makkelijk voor verwerende partij om achteraf en op basis van voor haar beschikbare rapporten een chronologisch overzicht te hebben van alle organisaties die actief waren in de regio van verzoekende partij en wie er wanneer aan de macht was. Dergelijke kennis kan echter niet worden verwacht van de asielzoeker.

Verzoekende partij vertelde wat zij wist over de socio-politieke situatie in haar regio:

Zij vertelde wie de leider van het bestuur was van Jubbaland, wie voor Jubbaland aan de macht was in haar regio en sinds wanneer, dat er buitenlandse troepen aanwezig waren, wie de leider was van Al Shabab, enz: p. 11 en 12 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11]

en

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11]

en

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

en

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12]

Verwerende partij is bijzonder onredelijk in haar verwachtingen en bij de beoordeling van het relaas van verzoekende partij.

Immers, wanneer het gehoor erop wordt nagelezen, blijkt al snel welke overvloed van informatie verzoekende partij kon verschaffen over haar dorp en regio van herkomst. Op geen enkel ogenblik kon zij op enige tegenstrijdigheid of inconsistentie betrappt worden. Alles wat zij vertelde klopt perfect.

Zo werd haar de vraag gesteld te vertellen over Luuq. (p. 6 CGVS). Zij vertelde spontaan over de rivier, over de wijken, de moskeeën, de markt, de waterput, de fabrieken, het ziekenhuis, de ligging van de wijken: p. 6 en 7 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6-7]

Zij vertelde over de wegen in Luuq n naar welke dorpjes ze leiden, welke dorpen er langs de rivier gelegen zijn, welke dorpen er in welke windrichting gelegen zijn: p. 7 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7]

Al deze informatie die verzoekende partij verschaftte over haar dorp en regio van herkomst klopt tot op het bot! Verwerende partij zwijgt over ¾ van het gehoor van verzoekende partij en 'vergeet' haar bijzonder uitgebreide en correcte kennis te vermelden. Dit is niet ernstig!

Ook haar eigen clanlijn en de clans aanwezig in haar dorp kon zij moeiteloos opnoemen: p. 8 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8]

Zij vertelde spontaan over het voetbalstadium waar zij vroeger voetbalde en in welke wijk het gelegen is: p. 10 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10]

Verzoekende partij vertelde over de telecommunicatiebedrijven en herkende bijna alle woorden die haar werden voorgelezen door de protection officer: p. 10 en 11 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10-11]

Verzoekende partij gaf eveneens correct aan wanneer er precies droogtes en overstromingen waren voorgevallen in haar regio: p. 13 en 14 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13-14]

Verzoekende partij begrijpt werkelijk niet hoe verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."

Er wordt aldus opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse van de kennis van verzoekende partij.

In casu heeft verwerende partij alle relativeringsvermogen, alsook de kennis van verzoekende partij volledig aan de kant geschoven. Zij focust zich op 1 aspect van het gehoor (namelijk de socio-politieke kennis van verzoekende partij), en legt de rest van het gehoor naast zich neer.

Dit is niet ernstig meer.

Verwerende partij focust zich werkelijk op details en futiliteiten om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken. Zij legt een zeer groot deel van het gehoor - en de zeer uitgebreide kennis van verzoekende partij - gewoonweg naast zich neer.

Verwerende partij kan bezwaarlijk volhouden dat verzoekende partij onvoldoende kennis zou hebben over haar dorp en regio van herkomst!

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij de kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen, zich enkel 1 aspect te focussen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.6. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalie, Luuq afkomstig is.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.7 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.1.3. In een aanvullende nota van 18 juli 2017 voegt verzoeker volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift:

- getuigenis van mevrouw N.I.A. en haar beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (stuk 4)
- medisch attest van verzoeker van 16 september 2016 (stuk 5).

De Raad merkt op dat stuk 5 reeds werd voorgelegd en zich in het administratief dossier bevindt (Documenten voorgelegd door asielzoeker, stuk 13, nr. 1)

2.1.4. Ter zitting legt verzoeker nog een attest van een psycholoog van 24 juli 2017 neer.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn eigen clan en leefomgeving en volhardt dat hij wel een toereikende socio-politieke kennis bezit over zijn dorp. Het louter volharden in zijn verklaringen doet echter geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Na lezing van het administratief dossier wordt de Commissaris-generaal immers bijgetreden dat verzoekers socio-politieke kennis over belangrijke gebeurtenissen in zijn dorp lacunair is. Waar verzoeker verwijst naar zijn profiel van ongeschooldheid om de bevindingen van de Commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren, merkt de Raad op dat zelfs van een persoon zonder scholing redelijkerwijs verwacht kan worden dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembaar en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat verzoekers gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14) blijkt immers dat in verzoekers beweerde regio van herkomst verschillende partijen doorheen de jaren de macht hebben genomen en dat deze machtsopvolgingen vaak gepaard gingen met gevechten die een ingrijpende impact hadden op het dorp. Van verzoeker, een 31-jarige man die sinds zijn vier jaar in Luuq woonde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 3-4) kan aldus verwacht worden dat hij de opeenvolgende machtshebbers en krijgsheren – desnoods niet chronologisch, noch volledig – kan toelichten en weet wie hij moet vrezen. Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke milities/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers gebrek aan scholing niet kan overtuigen als verschoning van zijn ontoereikende socio-politieke kennis.

Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De bestreden beslissing oordeelde reeds terecht dat het medisch attest neergelegd door verzoeker vaststelt dat verzoeker verschillende littekens heeft, doch dat dit attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoeker deze verwondingen opliep. Het attest beschrijft op een uiterst summiere manier deze littekens en vermeldt dat verzoeker zelf verklaarde dat zijn littekens het gevolg zijn van foltering. De Raad merkt op dat een arts of psycholoog weliswaar vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Aldus is de Raad van oordeel dat verzoeker hiermee niet aantoont dat hij afkomstig is uit Luuq, dan wel dat hij daar problemen zou hebben ondervonden. Ook de door verzoeker neergelegde getuigenis van mevrouw N.I.A. die zijn herkomst uit Luuq moet bevestigen vermoegt niet de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Vooreerst benadrukt de Raad dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is. Dergelijke getuigenissen volstaan op zich niet als een bewijs van verzoekers feitelijke herkomst, temeer daar de getuigenis geen officieel noch objectief karakter heeft, gezien zij ten behoeve van verzoeker werd opgesteld en aldus een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont.

Het attest van psycholoog E. Declercq van 24 juli 2017, dat verzoeker ter zitting heeft neergelegd, doet geen enkele uitspraak over de resultaten van het onderhoud, zodat ook dit attest geenszins toelaat een ander licht te werpen op voorgaande vaststellingen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig uit Luuq, in het district Luuq, in de provincie Gedo. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Luuq, in het district Luuq in de provincie Gedo niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 13). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP